

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 4C/12/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7919201624
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Zahorčák
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2021:7919201624.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov sudcom JUDr. Martinom Zahorčákom v spore žalobcu: Okresné stavebné bytové družstvo Trebišov, IČO: 00 175 056, so sídlom Pribinova 2246/2, Trebišov, za účasti intervenienta: L. M., O.. XX.XX.XXXX, V. V. XXXX/XX, M., obaja právne zast.: JUDr. Valéria Vassová, advokátka so sídlom Pribinova 2246/2, Trebišov, proti žalovanému: DPS financial consulting, s.r.o., IČO: 46 713 930, so sídlom Mikovíniho 10, Trnava, právne zast.: PETKOV & Co. s.r.o. advokátska kancelária, so sídlom Šoltésovej 14, Bratislava, o určenie neexistencie záložného práva, takto

rozhodol:

- I. Žalobu zamietá.
- II. Žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou pôvodne domáhal určenia, že žalovaný nie je oprávnený realizovať výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou tykajúci sa bytu č. XXX, nachádzajúci sa na X.poschodí, vo vchode č. XX bytového domu súp. č. XXX, postavenom na pozemku registra CKN, parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, so spoluvlastníckych podielom na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu v podiely XXXX/XXXXXXXX, ktorý je zapísaný na LV č. XXXX, v kat. úz. F.. Zároveň navrhol súdu, aby žalovaného zaviazal na úhradu trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že je výlučným vlastníkom predmetného bytu, pričom vlastnícke právo k nemu nadobudol uznesením Okresného súdu Trebišov, sp. zn.: XXEr/XXX/XXXX, Ex XXX/XXXX zo dňa 28.12.2012 o schválení príklepu dražby a o schválení rozvrhu výťažku dražby nehnuteľnosti zo dňa 9.12.2013 pri výkone exekučného záložného práva. Je toho názoru, že vlastnícke právo nadobudol zákonným spôsobom a to dražbou konanou dňa 17.12.2012, ktorej platnosť nikto nespochybnil.

Podľa žalobcu, žalovaný ako záložný veriteľ nemôže mať platné práva záložného veriteľa, lebo žalovaný je nezákonne zapísaný na liste vlastníctva. Tvrdí, že voči žalovanému nemá žiaden dlh a že s ním nebol v žiadnom právnom vzťahu. Žalovaný mal nadobudnúť pohľadávku zabezpečenú záložným právom na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 16.7.2015 uzavretej medzi pôvodným záložným veriteľom VÚB, a.s. a žalovaným, pričom išlo o pohľadávku voči pôvodnému dlžníkovi - L. M. - bývalý vlastník zálohu z titulu dlhu vzniknutého na základe zmluvy o hypotekárnom úvere č. XXX/XXXXXXXX/XX-XXX/XXX a zo zmluvy o hypotekárnom úvere č. XXX/XXXXXXXX/XX-XXX/XXX. Žalovaný sa podľa žalobcu domnieval, že sa stal prednostným záložným veriteľom a to ho oprávňuje k výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou. Žalobca je toho názoru, že zmenou veriteľa v úverovej zmluve dochádza k jej podstatnej zmene a dotýka sa tak isto aj záložnej zmluvy a navrhuje skúmať, že či došlo k zákonnému postúpeniu aj záložnej zmluvy na žalovaného.

Taktiež je názoru, že záložná zmluva zabezpečovala pohľadávku z úverovej zmluvy so spotrebiteľským charakterom, pričom pohľadávka pôvodného veriteľa už bola podľa neho premlčaná ako aj záložné

právo. Vzniesol námietku premlčania výkonu záložného práva. Navrhol vykonať všetky dôkazy vo vyššie uvedených súvislostiach a to aj vzhľadom na spotrebiteľský charakter daných listín.

Súčasne so žalobou podal aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým mala byť žalovanému uložená povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Je toho názoru, že žalovaný chce vykonať dobrovoľnú dražbu na predmetný byt ako záložný veriteľ, pričom žalobca poukazuje na to, že žalovaný nie je záložným veriteľom a keby aj bol, tak jeho pohľadávka je premlčaná, rovnako je premlčaný aj výkon záložného práva.

K žalobe a návrhu priložil znalecký posudok (č.l. 8-34); oznámenie o upustení od dobrovoľnej dražby zo dňa 27.6.2016 (č.l. 35); výzvu na poskytnutie súčinnosti a umožnenie ohodnotenia predmetu dražby zo dňa 21.2.2019 (č.l. 36-37); žiadosť dražobnej spoločnosti o oznámenie všetkých skutočností viaznucich na predmete dražby zo dňa 21.2.2019 (č.l. 38-39); objednávka znaleckého posudku zo dňa 21.2.2019 (č.l. 40); Výpis z LV č. XXXX (č.l. 41-48);

2. Tunajší súd uznesením zo dňa 10.4.2019, sp.zn.: 4C/12/2019 nariadil neodkladné opatrenie v znení ako navrhoval žalobca. Proti uzneseniu podal žalovaný odvolanie, o ktorom rozhodol Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd uznesením zo dňa 18.6.2019, sp. zn.: 3Co/89/2019 tak, že uznesenie tunajšieho súdu zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietá. Odvolací súd v odôvodnení rozhodnutia poukázal hlavne na čl. 5 zákona č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov - Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), na ktorý poukazoval aj žalovaný v odvolaní. V zmysle odôvodnenia bola žalobcovi poskytnutá dostatočná súdna ochrana v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn.: 6C/30/2016, kde súd žalovanému na návrh žalobcu neodkladným opatrením uložil povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva do právoplatného skončenia konania vo veci sp. zn.: 6C/30/2016, pričom žalobca vzal žalobu späť a konanie bolo zastavené. Podľa názoru odvolacieho súdu mal žalobca v konaní sp. zn.: 6C/30/2016 pri riadnom pokračovaní v konaní poznať definitívny názor súdu na spornú otázku existencie záložného práva k spornému bytu. Konanie žalobcu hodnotil ako konanie v rozpore s princípom zákazu zneužitia práva.

3. Následne sa žalovaný vyjadril k žalobe a uviedol, že žalobca neuviedol úplné a pravdivé tvrdenia a preto nemôže byť úspešný v spore. Žalobca podľa neho k žalobe nepredložil žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali jeho nárok resp. ani nevysvetlil aké objektívne okolnosti mu bránili v predložení takých dôkazov. Tvrdenia žalobcu nie sú podľa neho riadne, dostatočne jasné a konkrétne (a teda procesne účinné) ako to požaduje § 132 ods. 1 CSP v spojení s § 150 ods. 1 CSP.

Ďalej poukázal na § 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov - o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv (ďalej len „ZoKN“), z ktorého vyplýva, že údaje katastra uvedené v § 7 ZoKN sa považujú za hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak.

Žalobca podľa neho nejasne vymedzil skutkový základ, od ktorého odvíja svoj nárok. Okrem toho z predloženého LV jasne vyplýva, že žalobca je vlastníkom bytu, teda záložcom záložného veriteľa a žalovaný je záložný veriteľ. Z uvedeného dôvodu sa teda nezakladá na pravde tvrdenie žalobcu, že so žalovaným nie je v žiadnom právnom vzťahu.

Žalobca podľa neho v žalobe neuvádza, netvrdí a nepreukazuje žiadne konkrétne dôvody ani vo vzťahu k údajnej neplatnosti postúpenia pohľadávky na žalovaného. Rovnako ani vo vzťahu k premlčaniu podľa žalovaného, žalobca neprodukoval vymedzenie takých skutočností, ktoré by svedčili o premlčaní pohľadávky alebo o premlčaní záložného práva, hlavne netvrdí skutočnosti s ktorými zákon spája začiatok a koniec premlčacej doby. Bez uvedeného je podľa neho potrebné vyhodnotiť takú námietku premlčania ako neúčinnú.

V závere vyzval súd, aby vyzval žalobcu na späťvzatie zjavne nedôvodnej žaloby a v prípade, že žalobca nevezme žalobu späť, tak aby ju zamietol.

4. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca replikou, v ktorej uviedol, že zotrváva na všetkých svojich tvrdeniach a argumenty žalovaného neuznáva.

5. Súd výzvou zo dňa 16.9.2019 vyzval žalobcu na späťvzatie žaloby. Žalobca oznámil súdu, že trvá na podanej žalobe, že právne posúdenie zdôvodňujúce danosť jeho nároku podá súdu v lehote do 7.10.2019.

Žalobca doručil súdu vyjadrenie dňa 5.11.2019, v ktorom navrhol súdu zmenu žaloby tak, že sa domáha toho, aby súd určil, že k opísanej nehnuteľnosti neexistuje záložné právo v prospech žalovaného a taktiež, že zmluva o postúpení pohľadávky z VÚB, a.s. na žalovaného je neplatná.

Naliehavosť právneho záujmu na takom určení vidí v tom, že žalovaný mieni realizovať výkon záložného práva dobrovoľnou dražbou pričom záložné právo v prospech žalovaného podľa žalobcu neexistuje. Rozhodnutím súdu sa tak má odstrániť stav právnej neistoty a to, že či predmetná nehnuteľnosť je zaťažená záložným právom. Výrok, ktorého sa domáha má byť spôsobilým na výmaz záložného práva v katastri.

Vo vzťahu k neplatnosti postúpenia pohľadávky uviedol, že ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 4 písm. b) zákona č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov - Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), lebo VÚB, a.s. postúpila pohľadávku na žalovaného (nebanku) bez súhlasu spotrebiteľa - L. M.. Je taktiež názoru, že VÚB, a.s. nepostupovala v súlade s § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. v znení neskorších predpisov - o bankách (ďalej len „ZoB“). Podľa žalobcu tak ide o neplatný právny úkon v zmysle § 39 OZ, pričom danú neplatnosť nemožno zhojiť. Z dôvodu neplatnosti predmetnej zmluvy nemohlo tak prejsť ani zabezpečenie pohľadávky vo forme záložného práva na žalovaného.

K vyjadreniu priložil doplnenie chýbajúcich listín zo dňa 27.10.2015 (č.l. 172); oznámenie o postúpení pohľadávky adresované Okresnému úradu Z. - žiadosť o vykonanie zmeny (č.l. 173); Zmluvu o postúpení pohľadávok (č.l. 175-198); Výpis z LV č. XXXX zo dňa 11.12.2015 (č.l. 199); oznámenie o postúpení pohľadávky (č.l. 200); výzva na poskytnutie súčinnosti zo dňa 9.10.2019 adresovaná žalobcovi (č.l. 201); Výpis z LV č. XXXX zo dňa 5.11.2019 (č.l. 202-216).

6. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný tak, že podľa neho žaloba v časti týkajúcej sa určenia neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky nie je žalobou v zmysle § 137 písm. d) CSP (o určenie právnej skutočnosti), nakoľko právo domáhať sa neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky nevyplýva zo žiadneho osobitného právneho predpisu.

Ak má ísť o žalobu v zmysle § 137 písm. c) CSP (určovací žalobu) je toho názoru, že žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na takom určení a tiež dodal, že určovací žaloba nie je opodstatnená najmä vtedy, ak požadované určenie má povahu predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, že či tu právny vzťah resp. právo je.

Pokiaľ ide o určenie neexistencie záložného práva a argumentom žalobcu uviedol, že § 53 ods. 4 písm. b) OZ je aplikovateľné len v prípade, že postúpením práva bez súhlasu spotrebiteľa došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečeniu pohľadávky spotrebiteľa a dodal, že žalobca nie je spotrebiteľom (je družstvom). Podľa žalovaného žalobca netvrdí akému spotrebiteľovi sa zhoršilo jeho postavenie postúpením pohľadávky a najmä netvrdí aké právo spotrebiteľa bolo dotknuté v takom rozsahu, že sa jeho vymožitelnosť alebo zabezpečenie pohľadávky spotrebiteľa zhoršilo. Ak tým spotrebiteľom žalobca myslel záväzkového dlžníka, tak ten voči banke a v súčasnosti voči žalovanému nemá pohľadávku, ale dlh.

Vo vzťahu k postúpeniu pohľadávky podľa § 92 ods. 8 ZoB uviedol, že v čase postúpenia pohľadávky mohla banka svoju pohľadávku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe a to aj osobe, ktorá nie je bankou bez súhlasu klienta.

Opakovane tvrdí, že žalobca si nesplnil povinnosť tvrdenia a že nie je úlohou súdu pátrať po neexistujúcich skutkových tvrdeniach žalobcu a to ani v spore o určenie neexistencie práva. Na absolútnu neplatnosť právneho úkonu má podľa neho prihliadať súd len za predpokladu, že sa o neplatnosti dozvie procesne korektným spôsobom.

7. K vyjadreniu žalovaného sa vyjadril žalobca tak, že zopakoval svoje predchádzajúce tvrdenia a dodal, že predmetom § 92 ods. 8 ZoB je aj ochrana klientov banky. Je názoru, že ak žalovaný tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávneho vzťahu tak jeho právny predchodca bol účastníkom spotrebiteľského vzťahu a preto je podľa neho nesporné, že žalobca je vo svojej obhajobe oprávnený opierať sa o právnu úpravu a o stanoviska súdov zo spotrebiteľského konania. Taktiež namieta, že zmluva o postúpení pohľadávky nie je podpísaná štatutárnymi zástupcami oboch zmluvných strán.

K vyjadreniu priložil oznámenie o dobrovoľnej dražbe zo dňa 19.2.2020 (č.l. 237-242).

8. Dňa 13.3.2020 bol súdu opäť doručený návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému zdržať sa výkonu záložného práva do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

V návrhu uviedol, že podľa neho v danom prípade nejde o prekážku rozhodnutej veci a poukázal na rozhodnutie NS SR, sp. zn.: 5M Cdo 13/2007.

V návrhu zopakoval svoje tvrdenia a dodal, že premlčacia doba pohľadávky žalovaného začala plynúť od zročnosti splátky, pre ktorú bola splatnosť vyhlásená, pričom námietku premlčania vzniesol aj v liste zo

dňa 30.10.2019, ktorý adresoval žalovanému a dražobníkovi. Ďalej poukázal na to, že kto môže vzniesť námietku premlčania pohľadávky a kto môže vzniesť námietku premlčania výkonu záložného práva. Následne uviedol, že žalovanému začala plynúť 3 ročná premlčacia doba na výkon záložného práva od kedy listom zo dňa 7.2.2014 oznámil žalobcovi začatie a spôsob výkonu záložného práva, teda podľa neho začala premlčacia doba plynúť od 8.2.2014 a uplynula dňa 9.2.2017. Podľa neho žalovanému nič nebránilo vo výkone záložného práva, čo by mohlo odôvodňovať spočívanie premlčacej doby. Ďalej dodal, že pohľadávka bola v čase jej postúpenia premlčaná.

K návrhu priložil Zmluvu o zriadení záložného práva (č.l. 259-262); Zmluvu o financovaní bývania s VOP a prílohami (č.l. 263-272); oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 17.7.2015 (č.l. 273); Výpis z LV č. XXXX (č.l. 274-275); oznámenie o upustení od dobrovoľnej dražby zo dňa 27.6.2016 (č.l. 276); podací hárok (č.l. 277); odpoveď na list zo dňa 11.11.2019 (č.l. 278), odpoveď na list zo dňa 8.11.2019 (č.l. 279-280); list žalobcu žalovanému zo dňa 30.10.2019 (č.l. 281-282); oznámenie o pokračovaní vo výkone záložného práva zo dňa 31.7.2015 (č.l. 283); oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 17.7.2015 (č.l. 284); oznámenie o dobrovoľnej dražbe zo dňa 20.5.2016 (č.l. 285-288); oznámenie o začatí výkonu záložného práva zo dňa 7.2.2014 (č.l. 289-291).

9. Žalobca bez výzvy súdu opätovne adresoval súdu vyjadrenie (13.3.2020), v ktorých opäť zopakoval svoje tvrdenia. Je toho názoru, že záložný veriteľ mohol začať s výkonom záložného práva v lehote 30 dní po oznámení so začatím výkonu záložného práva. Podľa jeho názoru v čase oznámenia (7.2.2014) mala existovať splatná pohľadávka. Dodal, že pôvodný záložný veriteľ a ani žalovaný neoznámil žalobcovi, že aká pohľadávka je zabezpečená záložným právom. Ďalej žalobca tvrdí, že úverová zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky ako napríklad v čl. 13 - Rozhodcovskú doložku. Opäť priložil listinné dôkazy, ktoré už skôr predkladal.

10. Uznesením zo dňa 20.3.2020, sp. zn.: 4C/12/2019 súd návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Uvedené rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.5.2020.

11. Žalobca ďalším svojim vyjadrením zo dňa 27.7.2020 oznámil súdu, že listom zo dňa 6.7.2020 vyžiadal od žalovaného podanie správy o skutočnostiach vzťahujúcich sa na vec. Obdobný list doručil aj dražobnej spoločnosti. Žalovaný nereagoval a dražobná spoločnosť mu oznámila výšku dlhu ku dňu 13.7.2020.

Priložil výzvu zo dňa 23.7.2020 adresovanú žalovanému (č.l. 356); odpoveď dražobnej spoločnosti zo dňa 13.7.2020 (č.l. 357); výzvu zo dňa 6.7.2020 adresovanú dražobnej spoločnosti (č.l. 358).

12. Dňa 6.8.2020 dražobná spoločnosť doručila súdu oznámenie o dobrovoľnej dražbe (č.l. 359-362).

13. Následne súd výzvou zo dňa 11.8.2020 vyzval žalovaného na predloženie rozpisu úveru, výzvu na úhradu omeškaného dlhu, oznámenie o zosplatnení dlhu.

14. Žalovaný vyjadrením zo dňa 18.8.2020 oznámil súdu, že predkladá požadované dokumenty, pričom ich predloženie považuje s ohľadom na súčasný procesný stav za predčasné a pre výsledok sporu za nepodstatné. Zároveň uviedol, že za súčasný procesný stav zodpovedá žalobca ako dominus litis. Priložil prehľad splátok L. M. (č.l. 368-370); výzvu na predčasné splatenie zostatku úveru s doručenkou (č.l. 371-373); výzvu na predčasne splatenie úveru s doručenkou (č.l. 374-376); upomienky a pokusy o zmier (č.l. 378-381).

15. Žalobca vo svojom ďalšom vyjadrení uviedol, že z predložených listinných dôkazov vyplýva, že obligačný dlžník prevzal výzvu dňa 24.5.2010, lehota na plynutie mu mala uplynúť dňa 3.6.2010. Od nasledujúceho dňa 4.6.2010 začala podľa neho plynúť 3 ročná premlčacia doba na vykonanie práva na zaplatenie sumy 28.124,14 Eur. Vzhľadom na uvedené je toho názoru, že právo sa premlčalo.

16. Na vyjadrenie žalobcu reagoval žalovaný tým, že má právo písomne vyjadriť sa k vyjadreniu žalobcu a z dôvodu, že mu bolo vyjadrenie žalobcu doručené deň pred nariadeným pojednávaním žiada pojednávanie odročiť.

17. Súd zrušil termín pojednávania a umožnil žalovanému vyjadriť sa k podaniu žalobcu.

18. Žalobca svojim vyjadrením zo dňa 26.8.2020 oznámil súdu, že žalovanému bola uznesením tunajšieho súdu zo dňa 25.8.2020, sp. zn.: 12C/28/2020 uložená povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva.

19. Žalovaný sa vyjadril k vyjadreniu žalobcu tak, že záväzkový dlžník (dlžník hlavého záväzku) sa doposiaľ relevantne (účinne, správne, v súlade so zákonom a v relevantnom procesnom postavení) nedovolal premlčania svojho (hlavného, zabezpečeného) záväzku. Podľa jeho názoru súd nemôže účinne prihliadnuť na premlčanie akcesorického záväzku, pokiaľ neboli splnené podmienky na účinné prihliadnutie hlavného (zabezpečeného) záväzku. Keďže záväzkový dlžník nevzniesol námietku premlčania voči hlavnému záväzku, je podľa neho neprípustné, aby súd prihliadal na námietku premlčania výkonu záložného práva, ktorú vzniesol žalobca ako záložca. V opačnom prípade by nastala situácia rozporná s § 100 ods. 2 OZ, podľa ktorého sa záložné právo nepremlčuje skôr ako zabezpečená pohľadávka. Uplynutie premlčacej doby vo vzťahu k zabezpečenej pohľadávke samo o sebe nemá žiadne následky pre pohľadávku (a ani akcesorické záložné právo), a to ani v prípade, že záložca a obligačný dlžník sú rozdielne osoby. Platí totiž, že zatiaľ čo námietku premlčania môže účinne vzniesť iba obligačný dlžník (avšak nie záložca) v spojení s § 100 ods. 2 OZ platí, že námietku premlčania práva domáhať sa uspokojenia zo zálohu môže vzniesť len záložca (avšak nie obligačný dlžník zabezpečenej pohľadávky).

20. Dražobná spoločnosť dňa 9.9.2020 doručila súdu oznámenie o výsledku dobrovoľnej dražby konanej dňa 4.9.2020 s prílohami (č.l. 395-408).

21. Dňa 22.9.2020 bolo tunajšiemu súdu doručené oznámenie o vstupe intervenienta - L. M. do konania v zmysle § 82 CSP. Intervenient oznámil, že má na vstupe naliehavý právny záujem a žiadal, aby so žalobcom bolo vytvorené nerozlučné spoločenstvo v zmysle § 77 CSP. Uviedol, že listom zo dňa 19.5.2010 mu VÚB, a.s. oznámila, že zosplatnila zvyšok úveru vo výške 28.124,14 Eur a žiadala zaplatiť celú dlžnú sumu do 10 dní od doručenia výzvy. Danú výzvu prebral 24.5.2010 a teda od 3.6.2010 mala začať plynúť 3 ročná premlčacia doba, ktorá uplynula dňa 4.6.2013. Z uvedeného dôvodu vzniesol námietku premlčania uvedenej pohľadávky. Pohľadávka bola postúpená na základe zmluvy dňa 16.7.2015 kedy už bola premlčaná. Taktiež vzniesol námietku premlčania výkonu záložného práva. Uvedené má preukazovať aj jeho naliehavý právny záujem na takomto určení. K oznámeniu priložil oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 17.7.2015 (č.l. 411) a splnomocnenie pre právnu zástupkyňu (č.l. 412).

22. Následne sa vyjadril žalovaný, ktorý vo svojom vyjadrení zo dňa 14.10.2020 uviedol, že uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia sp. zn.: 12C/28/2020, o ktorom sa zmieňuje žalobca mu bolo doručené elektronicky až dňa 4.9.2020 o 10:24 hod, teda 1 hod a 15 min. po udelení príklepu licitátora na dobrovoľnej dražbe, na ktorej žalovaný vykonal jeho záložné právo. Uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia nebolo v čase konania dražby vykonateľné a zároveň podľa neho nenastal žiaden z dôvodov na upustenie od dražby. Dodal, že dražobníkovi nebolo navrhovateľmi ani žalobcom predložené predmetné rozhodnutie aj keď ako žalobca sám tvrdí, že jemu bolo doručené dňa 25.8.2020. Dražba sa teda podľa neho mohla konať, konala sa a záložné právo bolo vykonané. V súčasnosti podľa neho záložné právo neexistuje, zaniklo dňa 4.9.2020 momentom udelenia príklepu. Taktiež uviedol, že námietka premlčania dlhu ako aj námietka premlčania výkonu záložného práva vznesená intervenientom po vykonaní záložného práva je bezpredmetná nakoľko záložné právo neexistuje, zaniklo jeho výkonom. Z uvedeného dôvodu je toho názoru, že u žalobcu nie je daný naliehavý právny záujem na určení neexistencie záložného práva, čo je základný procesný predpoklad v zmysle § 137 písm. c) CSP a zároveň, že nie sú dané procesné podmienky prípustnosti žaloby v zmysle § 137 písm. d) CSP v časti žalobcom požadovaného určenia neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky medzi VÚB, a.s. a žalovaným, keďže možnosť domáhať sa určenia danej neplatnosti výslovne nevyplýva zo žiadneho osobitného predpisu. Navrhol súdu, aby žalobcu vyzval na späťvzatie žaloby z dôvodu jej zjavnej bezdôvodnosti. V prípade, že by žalobca trval na podanej žalobe, tak navrhuje súdu, aby žalobu zamietol. K vyjadreniu priložil elektronickú doručku (č.l. 418).

23. K tomu sa vyjadril žalobca svojim vyjadrením zo dňa 15.10.2020, v ktorom uviedol, že žalovaný nepredložil súdu žiaden dôkaz o splnení jeho zákonnej povinnosti a to začatie výkonu záložného

práva voči hlavnému dlžníkovi a konanie voči hlavnému dlžníkovi ako účastníkovi výkonu záložného práva v zmysle § 151 I ods. 1 OZ. Je toho názoru, že svoju povinnosť vzniesť námietku premlčania výkonu záložného práva ešte pred jeho uskutočnením a to listom zo dňa 30.10.2019, ktorý bol zaslaný dražobníkovi a žalovanému. Podľa neho aj intervenient ako hlavný dlžník vzniesol účinne námietku premlčania pohľadávky listom zo dňa 12.10.2020.

K vyjadreniu priložil odpoveď dražobníka na list zo dňa 8.11.2019 (č.l. 421-422); podací hárok (č.l. 423); list žalobcu adresovaný žalovanému zo dňa 30.10.2019 s podacím lístkom (č.l. 424-427); list intervenienta zo dňa 12.10.2020 adresovaný žalovanému (č.l. 428).

24. Súd žalobcovi umožnil vyjadriť sa k vyjadreniu žalovaného a vyzval ho, aby sa vyjadril, že či vzhľadom na skutočnosti uvádzané žalovaným trvá na podanej žalobe.

25. Žalobca svojim vyjadrením zo dňa 19.11.2020 oznámil súdu, že na žalobe trvá a že predmetný spor je významným a značne dôležitým dôkazom pre neho v spore vedenom na tunajšom súde pod sp. zn.: 4C/68/2020 - o neplatnosť dražby. Je toho názoru, že účinne vzniesol námietku premlčania výkonu záložného práva ešte pred výkonom dražby, t.j. pred 4.9.2020. Pred výkonom dražby vzniesol túto námietku podľa neho aj intervenient ako záložný dlžník. Okrem toho je presvedčený, že záložný dlžník môže vzniesť námietku premlčania pohľadávky aj po výkone záložného práva na rozdiel od záložcu, ktorý môže námietku premlčania úspešne vzniesť len pred výkonom dražby.

Ďalej navrhol, aby súd v zmysle § 164 CSP prerušil predmetné konanie do právoplatného skončenia konania tunajšieho súdu sp. zn.: 4C/68/2020 - o neplatnosť dražby.

26. Súd nariadil termíny pojednávania, z ktorých bola väčšina odročená z dôvodu prebiehajúcich protipandemických opatrení.

27. Uznesením zo dňa 22.7.2021, sp. zn.: 4C/12/2019 súd pripustil zmenu žaloby v časti, ktorou sa žalobca domáha určenia neexistencie záložného práva a v časti, ktorou žiadal doplniť žalobu o ďalší žalobný návrh spočívajúci v určení neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi VÚB, a.s. a žalovaným súd zmenu nepripustil.

28. Na pojednávaní dňa 23.7.2021 žalobca trval na jeho nároku a zároveň navrhol v zmysle § 164 CSP prerušiť dané konanie do právoplatného skončenia konania vedeného na tunajšom súde pod sp. zn.: 4C/68/2020 - o neplatnosť dražby. Taktiež navrhol súdu spojiť uvedené konania do konania sp. zn.: 4C/68/2020. Okrem toho žiadal aj konanie odročiť z dôvodu jeho práva vyjadriť sa k rozhodnutiam súdov zmienených žalovaným v jeho vyjadreniach na pojednávaní. Žalovaný považuje všetky návrhy žalobcu za účelové, nedôvodné a ne hospodárne spôsobujúce zbytočne priesťahy v konaní. Pokiaľ ide o ním spomenuté rozhodnutia, tak uviedol, že uvedené rozhodnutia boli odcitované v jeho podaní zo dňa 14.10.2020 pričom poukázal na to, že súd pozná právo.

29. Súd vykonal dokazovanie vyjadreniami strán sporu a predloženými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

30. Nesporné je, že žalobca bol v čase podania žaloby podľa výpisu z LV vlastníkom nehnuteľnosti - bytu č. XXX nachádzajúcom sa na X.poschodí, byt. domu súp. č. XXX, na ulici SNP č. XX, k. ú. F. s prislúchajúcim spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a zariadeniach bytového domu a v prospech žalovaného bolo zapísané záložné právo. Uvedené vyplýva z predložených výpisov z LV. Vlastníctvo k predmetnej nehnuteľnosti mal nadobudnúť žalobca na základe vykonanej exekúcie proti pôvodnému vlastníkovi L. M. a záložné právo v prospech právneho predchodcu žalovaného - VÚB, a.s. bolo zapísané na základe Zmluvy o úvere uzavretej medzi L. M. a VÚB, a.s.. Záložné právo v prospech žalovaného bolo zapísané na základe zmluvy o postúpení pohľadávky uzavretej medzi VÚB, a.s. a žalovaným. Nesporné je aj to, žalobca sa domáha určenia, že záložné právo zapísané v prospech žalovaného zaniklo resp. neexistuje. Ďalej je nesporné, že žalobca sa obdobnou žalobou v spore tunajšieho súdu sp. zn.: 6C/30/2016 a návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhal uloženia zákazu žalovanému vykonať záložné právo. Rovnako navrhol nariadiť vtedy predbežné opatrenie, ktorým sa domáhal uloženia zákazu vykonať záložné právo do právoplatného skončenia konania v spore tunajšieho súdu sp. zn.: 6C/30/2016, v ktorom mala byť riešená otázka existencie záložného práva žalovaného. Tunajší súd nariadil neodkladné opatrenie. Po právoplatnosti neodkladného opatrenia a vyjadrení žalovaného vzal žalobca žalobu v celom rozsahu späť. Žalobou v tunajšom spore sa

žalobca opätovne domáhal určenia neexistencie záložného práva a nariadenia neodkladného opatrenia v podobe uloženia zákazu žalovanému zdržať sa výkonu záložného práva do právoplatného skončenia sporu. Súd nariadil neodkladné opatrenie, ktoré bolo po podaní odvolania odvolacím súdom zmenené tak, že súd zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobca sa neskôr domáhal opäť nariadenia neodkladného opatrenia, ktoré bolo tunajším súdom zamietnuté. Návrhy žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia boli zamietnuté z poukazom na čl. 5 CSP. Žalovaný sa viac krát snažil uspokojiť svoju pohľadávku výkonom záložného práva na dražbe. Záložné právo bolo napokon dňa 4.9.2020 vykonané dobrovoľnou dražbou. Žalovaný od počiatku popieral nárok žalobcu a tvrdí, že podaná žaloba je nedôvodná.

31. Spornými sú žalovaným namietaná absencia naliehavého právneho záujmu na žalobcom požadovanom určení a žalobcom namietaná legitimácia žalovaného na výkon záložného práva; premlčanie výkonu záložného práva žalovaného a premlčanie dlhu; neexistencia resp. zánik záložného práva žalovaného skrz nadobudnutie vlastníckeho práva žalobcu k bytu kúpou bytu na exekučnej dražbe.

32. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok (č.l. 194) vyplýva, že zmluva bola podpísaná oboma zmluvnými stranami.

33. Žalobca vo svojich vyjadreniach vznášal námietku premlčania dlhu a výkonu záložného práva. Žalobca adresoval listy žalovanému a dražobnej spoločnosti, v ktorých vznášal námietku premlčania.

34. Žalobca listom zo dňa 23.7.2020 (č.l. 356) a 6.7.2020 (č.l. 388) vyzýval žalovaného a dražobnú spoločnosť na špecifikovanie pohľadávky.

35. Z prehľadu splátok intervenienta (č.l. 368-370) vyplýva, že jeho dlh predstavoval spolu sumu 25.252,17 Eur.

36. Z výziev právneho predchodcu žalovaného zo dňa 19.5.2010 s doručenkami (č.l. 371-377) vyplýva, že právny predchodca žalovaného vyzýval dlžníka intervenienta na zaplatenie dlžnej sumy z úverov.

37. Oznamením zo dňa 26.8.2020 (č.l. 391) žalobca oznámil súdu, že uznesením tunajšieho súdu sp. zn.: 12C/28/2020 bola žalovanému uložená povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou.

38. Oznamením s prílohami zo dňa 4.9.2020 (č.l. 395-408) bol súdu dražobnou spoločnosťou oznámený výsledok dobrovoľnej dražby.

39. Oznamením zo dňa 21.9.2020 (č.l. 409-410) doručeným elektronicky súdu dňa 22.9.2020 oznámil intervenient súdu, že vstupuje do konania a že vznáša námietku premlčania dlhu. Začiatok plynutia premlčacej doby určil od dňa nasledujúceho po uplynutí 10 dňovej lehoty stanovenej vo výzve právneho predchodcu žalovaného - 4.6.2010, ktorá mala márne uplynúť dňa 4.6.2013. Okrem toho vzniesol aj námietku premlčania výkonu záložného práva.

40. Z elektronickej doručky (č.l. 418) vyplýva, že uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia sp. zn.: 12C/28/2020 bolo žalovanému doručené dňa 4.9.2020 o 10:24 hod, čo je 1 hodina a 15 minút po udelení príklepu licitátora na dobrovoľnej dražbe.

41. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že podaná žaloba je nedôvodná.

42. Podľa § 137 písm. c) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

43. Podľa § 217 ods. 1 CSP, pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

44. Podľa čl. 5 CSP, Zjavné zneužitie práva nepožíva právnu ochranu. Súd môže v rozsahu ustanovenom v tomto zákone odmietnuť a sankcionovať procesné úkony, ktoré celkom zjavne slúžia na zneužitie práva alebo na svojvoľné a bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva, alebo vedú k nedôvodným priet'ahom v konaní.

45. Podľa § 150 ods. 1 CSP, strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

46. Podľa § 151 ods. 1 CSP, skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

47. Podľa čl. 15 ods. 1 CSP, dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon.

48. Podľa čl. 15 ods. 2 CSP, žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu.

49. Podľa § 185 ods. 1 CSP, súd rozhodne, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná.

50. Podľa § 187 ods. 1 CSP, za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov.

51. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

52. Podľa § 191 ods. 2 CSP, vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

53. Všeobecným predpokladom, aby súd žalobe (akéhokoľvek druhu) vyhovel, je skutočnosť, že žalobca má právny záujem na výsledku konania, teda záujem na tom, aby bol vyhovujúci rozsudok pre neho po právnej stránke významný resp. užitočný, aby mal pre neho zmysel.

Procesným predpokladom legitímácie žalobcu pri pozitívnej určovacej žalobe nie je to, že žalobcovi tvrdené právo patrí. Žalobca sa môže domáhať aj určenia ne/práva žalovaného (ktoré ne/existuje voči žalobcovi alebo voči inému ďalšiemu žalovanému), len ak preukáže, že má na takom určení naliehavý právny záujem. Žalobný návrh na určenie, že či tu právo je alebo nie je, je potrebné vykonať tak, aby bolo zrejmé, že súd má určiť aktuálny právny stav (v prítomnom čase). Z uvedeného vyplýva, že nie je možné určovať práva v minulosti, ak tie už zanikli. Platí teda, že rozsudok určuje (ne)existenciu práva ku dňu jeho vyhlásenia s poukazom na § 217 CSP.

Žalobca musí naliehavý právny záujem na určení práva preukázať s výnimkou prípadu, kedy právny záujem vyplýva z osobitného predpisu. Právny záujem na určení práva vyplýva z právneho predpisu, ak právny predpis určitú osobu oprávňuje alebo jej ukladá podať bližšie špecifikovanú určovaciu žalobu. Oprávnenie podať takúto určovaciu žalobu zakladá nevyvrátiteľnú domnienku, že právny záujem žalobcu je daný. Povinnosť žalobcu preukázať naliehavý právny záujem logicky znamená aj to, že žalobca je povinný uviesť v žalobe skutkové tvrdenia o tom, že naliehavý právny záujem je daný. Na preukázanie týchto tvrdení je povinný navrhnúť dôkazy.

Žalobca (v zásade) nemá naliehavý právny záujem na určení, či tu právo je alebo nie je, ak už k porušeniu práva došlo. Ochranu už porušeného práva môže dosiahnuť žalobou na plnenie či inou žalobou alebo iným právnym nástrojom. S poukazom na doktrínu preventívneho charakteru určovacej žaloby možno tvrdiť, že žalobca má naliehavý právny záujem vtedy, ak k porušeniu jeho práva zatiaľ nedošlo, avšak jeho právo je neisté alebo ohrozené. Stav tejto neistoty alebo ohrozenia možno preventívne odstrániť tým, že bude existovať rozhodnutie súdu o ne/existencii daného práva. Naliehavosť nie je daná, ak má žalobca k dispozícii iný spôsob ochrany tvrdeného práva.

54. S ohľadom na vykonané dokazovanie možno konštatovať, že u žalobcu v súčasnosti nie je daný naliehavý právny záujem na určení, že záložné právo žalovaného neexistuje, lebo záložné právo bolo ku dňu rozhodovania súdu (20.8.2021) vykonané dobrovoľnou dražbou (4.9.2020). Žalobca zároveň žiadnym spôsobom nepreukázal súdu existenciu naliehavého právneho záujmu aj po vykonanej dražbe. Okrem toho nie je daný osobitný právny predpis, z ktorého by vyplýval právny záujem žalobcu a ktorý by procesne legitimoval nárok žalobcu. Ani sám žalobca neuviedol súdu právny predpis, z ktorého by

vyplýval jeho právny záujem. Rovnako netvrdil a nepreukázal skutočnosti, z ktorých by vyplývalo, že súd v danom prípade nemá povinnosť skúmať naliehavý právny záujem.

Na podporu uvedeného možno dodať, že žalobca sa už domáhal určenia neexistencie záložného práva žalobou podanou na tunajšom súde v konaní sp. zn.: 6C/30/2016, čo vyplýva aj zo zhodných tvrdení strán sporu. Žalobca po nariadení neodkladného opatrenia, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou do právoplatného skončenia konania o určenie neexistencie záložného práva žalovaného v konaní sp. zn.: 6C/30/2016 vzal bez uvedenia dôvodu žalobu v celom rozsahu späť. Žalobca tak zavinil zastavenie konania a zároveň prejavil tým jeho nezáujem na definitívnom určení súdom o otázke, že či existuje záložné právo v prospech žalovaného. Opakované podanie žaloby a hlavne návrhov na nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné hodnotiť ako konanie v rozpore s čl. 5 CSP. Uvedené konanie je zjavným zneužitím práva zo strany žalobcu, ktoré nepožíva právnu ochranu, keďže žalobca danými žalobami a návrhmi bráni žalovanému vykonať jeho záložné právo zapísané na LV, pričom jeho úkony v konaní evidentne smerujú k oddialeniu rozhodnutia súdu a nie preukázaniu jeho tvrdení a nároku.

K tomu je potrebné dodať, že zamietnutie žaloby pre nepreukázanie naliehavého právneho záujmu nezakladá prekážku rozhodnutej veci a uvedené taktiež nebráni žalobcovi využiť iné relevantné právne prostriedky na ochranu jeho práva, ktorého sa domáha v tomto konaní. Zo zistení súdu prostredníctvom lustrácií v súdnom registri ako aj z tvrdení žalobcu vyplýva, že žalobca sa už domáha určenia neplatnosti dražby, ktorou bolo vykonané záložné právo žalovaného. Žalobca tak využil žalobu v zmysle § 137 písm. d) CSP ako nástroj na ochranu jeho práva, ktoré vyplýva priamo zo zákona o dobrovoľných dražbách, pri ktorom nie je potrebné preukazovať naliehavý právny záujem.

55. Pre úplnosť je vhodné vyporiadať sa aj s námietkami žalobcu ohľadom legitímácie žalovaného na vykonanie záložného práva, premičania dlhu a výkonu záložného práva a zániku záložného práva žalovaného vykonaním exekučnej dražby žalobcom.

56. Podľa § 92 ods. 8 ZoB účinného ku dňu postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

57. V prvom rade je potrebné zaoberať sa namietanou legitímáciou žalovaného na vykonanie záložného práva. Zo žalobcových tvrdení možno dedukovať, že podľa neho neboli splnené podmienky pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 ZoB s poukazom na to, že záväzkový dlžník L. M. bol spotrebiteľ. Žalobca sa však nevyjadril jasne, že v čom konkrétne má spočívať nedodržanie zákonného postupu. Možno len dedukovať, že podľa žalobcu nebol daný súhlas spotrebiteľa na postúpenie pohľadávky z VÚB, a.s. na žalovaného ako to predpokladá súčasne znenie § 92 ods. 2 ZoB a že mu nebolo oznamované postúpenie pohľadávky. Súd poukazuje predovšetkým na to, že žalobca postavil svoju argumentáciu na § 92 ods. 8 ZoB, pričom na daný stav je potrebné aplikovať znenie zákona účinné v čase postúpenia pohľadávky. Z citovaného ustanovenia zákona účinného v čase postúpenia jasne vyplýva, že nebolo povinnosťou VÚB, a.s. mať súhlas spotrebiteľa (intervenienta) na postúpenie pohľadávky na žalovaného, ani povinnosť spotrebiteľovi osobitne oznamovať postúpenie pohľadávky. Žalovaný preukázal prehľadom splátok a výzvami na zaplatenie dlžnej sumy a o možnosti zosplatenia úverov spolu s doručenkami, že intervenient bol v omeškaní so splácaním viac ako 90 dní a že ani po výzvach dlžnú sumu nesplácal. V danom prípade ide o hmotnoprávne ustanovenie zákona, čo znamená, že nemožno uplatniť novšie znenie zákona, ktoré ustanovuje ochranu spotrebiteľa pri postúpení pohľadávky. Došlo by tým k pravej retroaktivite, ktorá je v prípadoch ustanovení civilného hmotného práva neprípustná. Prihliadaním a aplikáciou novších ustanovení zákona by nepochybne došlo k porušeniu jedného zo základných právnych princípov, na ktorého je postavený právny poriadok SR.

K danej námietke žalobcu je tiež potrebné dodať, že súčasne znenie zákona § 92 ods. 8 ZoB má chrániť spotrebiteľa a v tom spočíva jeho význam (v časti, na ktorú poukazuje žalobca). Len spotrebiteľ môže v zmysle tohto ustanovenia domáhať účinne argumentovať. Rozhodne nebolo úmyslom zákonodarcu, aby bolo dané ustanovenie zákona zneužívané v prospech súdnej ochrany obchodných spoločností či družstiev. Okrem toho ako už bolo spomenuté vyššie, žalovaný preukázal súdu, že jeho právny predchodca vyzýval intervenienta na zaplatenie dlžnej sumy výzvami, ktoré intervenient prevzal.

V závere k tejto námietke žalobcu, súdu nedá nespomenúť aj ten fakt, že je paradoxne, že žalobca poukazuje na to ako bol vlastne obídený spotrebiteľ - intervenient tým, že bez jeho vedomia bola postúpená pohľadávka na žalovaného, pričom sám žalobca evidentne nadobudol vlastníctvo k bytu spotrebiteľa - intervenienta kúpou bytu na exekučnej dražbe.

58. Ako ďalším je potrebné zaoberať sa namietaným premlčaním.

59. Podľa § 100 ods. 1 OZ, Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

60. Podľa § 100 ods. 2 OZ, Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

61. Podľa § 101 OZ, Pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

62. Podľa § 103 OZ, Ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

63. Podľa § 151j ods. 2 OZ, Ak pohľadávka zabezpečená záložným právom nie je riadne a včas splnená, môže sa záložný veriteľ uspokojiť alebo domáhať sa uspokojenia zo zálohu aj vtedy, keď zabezpečená pohľadávka je premlčaná.

64. Súd sa ohľadom vznesených námietok premlčania plne stotožňuje s názorom žalovaného. Stručne možno uviesť, že namietat premlčanie dlhu môže len záväzkový dlžník a namietat premlčanie výkonu z akcesorického vzťahu - v danom prípade výkon záložného práva, môže len záložca. Ak je záväzkový dlžník a záložca tá istá osoba, tak je bezpredmetné skúmať kto vzniesol námietku premlčania a čoho. Ak sú však záložca a záväzkový dlžník odlišné osoby, je pre účinné vznesenie námietky premlčania potrebné, aby bola vznesená osobou, ktorá je na to v zmysle zákona oprávnená. Ďalšou nevyhnutnou podmienkou je aj to, že nemôže sa premlčať právo z akcesorického vzťahu skôr ako by sa premlčalo právo z primárneho právneho vzťahu. Žalobca opakovane vznášal námietku premlčania výkonu záložného práva, pričom do vykonania záložného práva na dražbe žalovaným nijak nepreukázal súdu, že bol premlčaný dlh a že záväzkový dlžník vzniesol danú námietku. Žalobca si zrejme tento fakt uvedomil až po vykonaní dražby, keď intervenient zastúpený právnym zástupcom žalobcu vstúpil do konania a vznášal námietku premlčania dlhu a to listami adresovanými žalovanému, dražobníkovi a vyjadrením adresovaným súdu a doručeným súdu dňa 22.9.2021, pričom záložné právo bolo vykonané ku dňu 4.9.2021. Pre účinné vznesenie námietky premlčania je potrebné ju vzniesť riadne, včas, korektným spôsobom a vo vzťahu k súdu, lebo vznesenie takej námietky súkromným listom protistrane a ďalšej 3.osobe nespôsobuje žiadne právne účinky, nakoľko protistrana a 3.osoba nie je oprávnená danú námietku právne vyhodnotiť a rozhodnúť o nej. O vznesenej námietke premlčania rozhoduje iba súd. V danom prípade bola námietka vznesená oneskorene, lebo v čase jej riadneho vznesenia už bolo záložné právo vykonané. Keďže žalobca do vykonania záložného práva nevzniesol námietku premlčania riadne a nepreukázal súdu premlčanie dlhu a vznesenie námietky premlčania dlhu záväzkovým dlžníkom, súd ju vyhodnotil ako neúčinnú.

65. Podľa čl. 6 ods. 1 CSP, Strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

66. Podľa čl. 8 CSP, Strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

67. Podľa čl. 10 ods. 4 CSP, Súd pri rozhodovaní berie do úvahy len skutočnosti, ktoré vyšli najavo v tomto konaní, ak nejde o skutočnosti všeobecne známe alebo o skutočnosti ustanovené zákonom.

68. Z poslednej námietky žalobcu a ním naznačenej argumentácie súd dedukoval, že žalobca veľmi stručne súdu naznačil, že nadobudol vlastnícke právo k spornému bytu kúpou na exekučnej dražbe. Žalobca dané tvrdil bez toho, aby výslovne namietal, že daná skutočnosť má vplyv na výkon záložného práva žalovaného a bez predloženia či navrhnutia akéhokoľvek relevantného dôkazu, z ktorého by vyplývalo, že nadobudnutím vlastníckeho práva žalobcu kúpou na dražbe došlo k zániku záložného

práva žalovaného alebo jeho právneho predchodcu. Súd tak musí konštatovať, že žalobca si v tejto súvislosti nespĺnil dostatočne jeho povinnosť tvrdenia a už vôbec nie jeho povinnosť preukázania jeho tvrdení. Žalobca neunesol bremeno tvrdenia, ani dôkazné bremeno. Vo vzťahu k neuneseniu dôkazného bremena zo strany žalobcu s poukazom na vyššie citované princípy, na ktorých stojí CSP, je nutné dodať, že súd nemôže nahrádzať či suplovať sporovú stranu v navrhovaní a vyhľadávaní dôkazov, keďže by tým zo strany súdu mohlo dôjsť k porušeniu princípu rovnosti strán sporu (rovnosti zbraní). Zároveň je potrebné poukázať aj na princíp formálnej pravdy, ktorá je jedným zo základných princípov súčasného civilného procesného kódexu, ktorá kladie dôraz na preukazovanie tvrdených skutočností bez ingerencie súdu, teda bez toho, aby súd navrhoval dôkazy. Súd tak rozhodne v prospech tej strany, ktorá preukáže svoje tvrdenia potrebné pre posúdenie sporu bez toho, aby súd z vlastnej iniciatívy vyhľadával dôkazy o skutočnom skutkovom stave veci. Strany sporu sú tie, ktoré musia byť aktívne a musia preukazovať dôkazmi svoje tvrdenia. Strany sporu sú zodpovedné za rozsah zisteného skutkového stavu s ohľadom na tvrdenia a dôkazy, ktoré predkladali. Pre rozhodnutie súdu je podstatný skutkový stav produkovaný stranami sporu bez ohľadu na skutočný skutkový stav veci.

69. Podľa čl. 17 CSP, Súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

70. Podľa § 157 ods. 1 CSP, Súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravdla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania.

71. Podľa § 166 ods. 1 CSP, V záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán. Ak boli také konania pridelené viacerým sudcom toho istého súdu, rozhodne o spojení konaní ten sudca, u ktorého sa začalo konanie skôr.

72. Podľa § 164 CSP, Ak súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha súdne alebo správne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na také konanie podnet.

73. Pokiaľ ide o návrh žalobcu na spojenie tohto konania s konaním o neplatnosť dražby vedenej na tunajšom súde pod sp. zn.: 4C/68/2020, tak ten súd zamietol, lebo spojenie konania by bolo nevhodné a v rozpore s rýchlou a účinnou ochranou práv druhej strany sporu. Vzhľadom na doposiaľ vykonané dokazovanie a hlavne s ohľadom na skutočnosť, že v čase rozhodovania súdu nebol evidentne daný naliehavý právny záujem žalobcu na ním požadovanom určení, bolo by zbytočné spájať konania.

74. Za nedôvodný považuje súd aj návrh žalobcu na prerušenie tohto konania do právoplatného skončenia konania o neplatnosť dražby vedeného na tunajšom súde pod sp. zn.: 4C/68/2020 a to s poukazom na argumentáciu žalovaného, v zmysle ktorej právny poriadok pripúšťa aj žalobu o neplatnosť dražby. V prípade podania takej žaloby môžu byť riešené aj otázky neplatnosti záložnej zmluvy a iné súvisiace vymedzené v § 21 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. v znení neskorších predpisov - o dobrovoľných dražbách (ďalej len „ZoDD“). Výsledok konania o neplatnosti dražby bude potom aj výsledkom o otázke, ktorá sa rieši v tomto konaní. Hocijako by skončilo konanie o neplatnosť dražby, tak toto konanie už nemá význam, pretože ak by bola žaloba zamietnutá tak je nepochybné, že žalovaný mal záložné právo a ak by súd žalobe vyhovel tak je jasné, že dražba sa konať nemala. Prerušenie tohto konania by bolo zároveň nevhodné vzhľadom na dĺžku prebiehajúceho tohto konania, výsledky doposiaľ vykonaného dokazovania a nepreukázanie naliehavého právneho záujmu zo strany žalobcu. Dôležitý je zároveň aj už viac krát spomenutý fakt, že celý tento stav zapríčinil žalobca jeho konaním, ktoré aj odvolací súd vyhodnotil ako zneužívanie práva zo strany žalobcu.

75. Návrhy žalobcu na spojenie vecí, prerušenie konania na pojednávaní doplnené aj o návrh na odročenie pojednávania z dôvodu požiadavky žalobcu vyjadriť sa k žalovaným citovaným súdnym rozhodnutiam súdov, vyhodnotil súd ako tendenčné, neopodstatnené, spôsobujúce zbytočné prieťahy v konaní.

76. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

77. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

78. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

79. O trovách konania súd rozhodol tak, že priznal žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, lebo žalovaný mal v konaní plný úspech. Súd dodáva, že žalobca počas konania neuviedol žiadne

relevantné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali aplikáciu § 257 CSP - dôvody hodné osobitného zreteľa, pričom ani súdu z obsahu spisu a vykonaného dokazovania nie sú známe také dôvody. O výške trov konania rozhodne tunajší súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia odvolanie na Okresný súd Trebišov (§ 362 ods.1 CSP).

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v ods. 1, ak táto vada má vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozhodnutím splnená v stanovenej lehote, možno sa jej splnenia domáhať návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu.